

SLOVENSKI NAROD.

Isbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Moltke.

Dvajset let je preteklo, ko sta na krvavih bojiščih Francija in Nemčija poskušali svojo vojno srečo, katera se je odločno nagnila na poslednje stran. Bila je silovita borba, na obeh straneh bojevalo se je z izredno hrabrostjo in obestranski vojskovodje pokazali so toliko vrlin, da se jim je človek moral diviti, ako tudi ni prijatelj odločitvi z britkim orožjem.

Od takrat izginile so s prizorišča vse glavne, tedaj delujoče osebe. Smrt, katerej so darovali toliko žrtev, pokosila je tudi visoke glave. Pomrli so: cesar Napoleon, Gambetta, Chanzy, Bazaine in drugi; na nemški strani pa cesar Viljem, njegov sin Friderik, večina takratnih poveljnikov čet, sedaj je pa še slavni Moltke, nepremagani vojskovodja, moral udati se neizprosni smrti. Nosil je svoja leta z izredno čvrstostjo, kakor star hrast molel je še kvišku in spominal one, za Nemčijo toli slavne dōbe, ko se je vrstila zmaga za zmago in se je po nečuvjenih uspehih na bojnem polji zjediniła poprej v toliko držav in državic razkosana Nemčija.

Moltkeja smrt je velika izguba za nemško cesarstvo. Dasi ni bil več aktiven, imel jo vender v vojski in sploh mej narodom velikansk ugled. Njegov preprost značaj, njegovo odkritosrčno, uprav vojaško postopanje, osobito pa fenomenalne njegove zmage ovile so mu čelo z redkim sijajem in nemški narod gledal je s skrajnim občudovanjem na Moltkeja, „den grossen Schweiger“, v njem zrl je še nekako jamstvo svoje sreče in svojega na Francoskem pridobljenega plena.

Sedaj vzela je smrt tudi njega. On, ki je z letnico korakal uprav vojaški, o katerem se je mislilo, da je smrt pozabila nanj, tudi on moral je plačati materi zemlji obligatni danj in pridružiti se oni ogromni vojski, ki že dolgo počiva pod temno rušo. Moltke-ja ni več! tako tožno odmeva iz vseh nemških pokrajin. In žalost ta je tudi osnovana. Izmej vseh mož, ki so ustanovili nemško cesarstvo, ostal je samo še Bismarck, a tudi on ni več na krmilu. V tihotnih svojih gozdih okolu Friedrichsruhe kuha jezo, kakor razsrjeni Ahil in premišljuje čudno ironijo usode, da se mora on, toli slavljeni državnik, čegar beseda je bila nekaj merodavna po

vsej evropski celini, s prostim delavcem boriti za državnozborni mandat.

Uvažujé svoje domovine notranji položaj in v poslednjih letih popolnoma predrugačene vnanje razmere, čutijo Nemci smrt Moltkejevo v podvojeni meri. Starih v desetletjih skušenih voditeljev ni več, na njih mesto stopile so nove moči, katerih preteklost je še prazen list. Tudi nekdanje enodušnosti ni več „im Reiche der Gottesfurcht und frommen Sitte“. Socijalizem dviga jako opasno svojo roso glavo in v visokih krogih opaža se razpor.

In pogled preko državnih mej je isto tako neugoden. S pomočjo Rusije, katera im je čuvala ledja, vrgli so Nemci Francosko na tla in odvzeli jej milijarde in dve krasni in bogati deželi, kateri bode po izreku umršega Moltkeja z mečem v roci stražiti petdeset let. Ta plen bil je možen le zaradi tega, ker jim je bil proti Rusiji varen hrbet. Sedaj pa tega ni več. Prijateljstvo z Rusijo ni več tako debelo, odnošaji so se močno ohladili, mesto prejšnje rusko-pruske zveze nastopila je sedaj Francosko-ruska in v slučaju vojne bila bi sedaj Nemčija mej dvema ognjema, boriti bi se morala, „na dva fronta“, kar bode tem opasneje, ker sta tudi sosedni državi v svoji vojni organizaciji mej tem časom velikansko napredovali in sta Nemčiji ne le ravni, marveč obe vkupe naravnost nevarni njenemu obstanku.

In baš v takem položaji umerje Moltke, čegar ime samo je bilo že par vojev vredno, tovariš njegov, železni kancelar pa se pripravlja, da kot poslanec vstopi v opozicijo, da bi vsaj tako mogel odpravljati hibe in napake, ki so po njegovem odstopu postale permanentne in preté uničiti veliko delo, katero sta on in pokojni Moltke s tolikim trudom završila!

Naša naloga nikakor ni, da bi na Moltkejev grob polagali venec. To pa drage volje priznavamo, da je bil zares genijalen vojskovodja, duhovit pisatelj, velik kot vojak, človek in kot značaj, in da mu je odlično mesto v svetovni zgodovini gotovo. Isto sodbo izrekli bodo tudi vsi listi, bili še toli Nemcem sovražni, kajti veliki možje presoajajo se po njih delih, in velika dela osiguravajo jim veliko in trajno slavo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. aprila.

Iz državnega zbora.

Danes ali pa morda še le jutri ima adresni odsek sejo, v kateri bode predložil poročevalec Bilinski načrt adrese. Levičarji začeli so se po prvi seji in znani izjavi slovanskih poslancev kujati in hočejo predložiti svoj načrt. Z druge strani pa bi grof Taaffe rad, da bi načrt adrese vsprejele vse tri velike skupine. Istotako je mej Poljaki jedna frakcija, ki želi, da bi se bolj približala levičarjem, ki so se pokazali nekoliko razdražene. Če bode Bilinskega načrt tak, da bode ustrezati moral vsem strankam, bode gotovo baš vsled tega brez vsake barve, in prav za prav ne bode zadostil nikomur, akopram ga bodo vsprejele vse skupine. Vender pa se tega skoro ni bati, ker take adrese desnica vender ne more predlagati, da bi jej pritrdili levičarji. Saj so celo v gospodski zbornici začeli levičarji se upirati načrtu grofa Falkenhayna in mislijo tudi predložiti posebno adresu, akopram se je koj s početka pokazala pripravljenost za skupno adresu. Tudi gledé mladočeške adrese se je ugovarjalo v klubu čeških poslancev, da bi naredila slab utis mej češkimi volilci, če bi se mladočeška načela v adresi tako medlo naglašala, kakor se je to nameravalo prvotno in se je zahtevalo, da se nekoliko radikalneje poudarjajo. Večina odseka pritrdila je temu in se je načrt preuaredil v tem zmislu. Pravoslavni poslanci iz Galicije, Bukovine in Dalmacije izrekli so željo, da bi zarad pravoslavnih velikonočnih praznikov zbornica za nekaj dni imela počitnice. Pred koncem seje se je naznanilo, da se bode ustreglo tej želji, akopram gre trda za čas zarad mnogih praznikov v meseci maji in bode torej morda zbornica imela od 29. t. m. do 6. maja počitnice. Zarad tega bodo binkošne počitnice prav kratke, morda samo toliko, da se češki poslanci in drugi, ki bi to želeli, mogo udeležiti otvorjenja češke razstave v Pragi.

Češka zmaga v Brnu.

V čevljarski zadrugi v Brnu pridobili so v zadnjem času Nemci večino, akopram je prej dolgo časa bila v rokah Čehov. Pri poslednjih dopolnilnih volitvah, ki so se vršile ob priliki glavnega zbora, zmagali so pa zopet vsi češki kandidatje z 91 proti 75 glasovom, katere so dobili Nemci. V čeških krogih je veliko veselje, ker se nadejajo, da bodo v kratkem podrli nenaravno nemškožidovsko, umetno pridobljeno večino.

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

Razgovor polkovnikov, kateri je bil do tukaj dolžan svojo zgovornost vinskim močem, postal je bolj in bolj neskladen in nejasen. Morebiti da je g. Tretherik že čula kaj sličnega in je njen spomin popolnjeval nezadostnost tega dokazovanja, v obeh slučajih ona ni jenjala zarudevati, dokler ni končala svoje poti. Pred njo stala je prijetna hiša na novo pobeljena, katera se je dvigala izza zelenih smrek. Prve vrste so bili posekali, da je bilo več prostora za njo. V solnčnih žarkih, v tej tišini blestelo je nasproti poslopje novo, in prazno, kakor da bi jo ravnokar zapustili tesarji in slikarji. Na jednem konci pristave razkopaval je Kitajec zemljo; ničesar ni kazalo na to, da bi bil prisoten še kak drug stanovalec. Pot je bila prosta, kakor je bil dejal polkovnik.

Gospa Tretherik obstala je pred durmi; polkovnik bi jo bil rad spremiljal, ona mu je pa pre-

povedala z migljajem. — „Pridite me poiskat v dveh urah, vse bode pripravljeno“, dejala je in podala mu roko. — Polkovnik prijel je nje belo roko in jo stisnil mej svoji. Morebiti, da mu je vrnila stiskanje na lahno, kajti odšel je s tako zmagovalnim korakom, kakoršnega so dopuščale visoke pete njegovih preveč ozkih črevljev.

Ko je odšel, odpre gospa Tretherik vrata, nastavi ušesa, potem stopa urno po stopnicah, katere so držale v njeno sobo.

Vse je ležalo tako, kakor na večer njenega bega. Na obleki visel je še karton. Spomnila se je, da ga je pustila tukaj, ko je vzela svoj klobuk, na ognjišči ležala je rokavica pozabljena zaradi naglice pri odhodu. Dva znotranja ormara njene komode bila sta na pol odprta, ona je pozabila, zapreti ju, — in na njej ležala je nje bucika za pajčalon in raztrgana manšeta. Kaki spomini se jej porajajo v tem trenutki? Jaz ne vem, ali ona je obledela in roko na dverih poslušala je še jedenkrat trepetajočim srcem; potem se je približala omari in mej strahom in radovednostjo razpela je kite svojih vlas okolu malega rožnega ušesa, dokler ni zapazila komaj zaprto rano. Ko jo je dolgo ogledovala, dvignila je odločno glavico in pogled njenih žametastih

očij izražal je skoro čudno divjost; potem se smehom, smelim in odločnim, obrnila se je, letela v kabinet, kjer je imela nakopičene obleke, in ogledovala jih. Zazrevša, da njene najljubše obleke nedostaja na običajnem msstu, mislila je mlada žena omedleti, a dobivši jo trenotek pozneje v kovčegu, v kateri jo je bila vrgla, zahvalila se je prvič iskreno višjemu bitju, kateri čuje nad sirotami. Dogodilo se je celo, da ni mogla gospa Tretherik v tako kočljivem položaji, kakor se je nahajala tedaj, ubraniti se želji, poskusiti učinek lavendljivega šopka. Nakrat začuje otročji glas čisto blizu sebe in obstane. Zopet se je začul šibki glas: — „ali je mama?“

Gospa Tretherik obrnila je obraz. Pred dvermi stalo je malo dekletce šestih do sedmih let; njena obleka bila je nadavno elegantna, sedaj pa je bila raztrgana, umazana, in njeni vlasje močno rudečkasti vstvarjali so v tem neredu čudno pokrivalo. Tako našemljeno bilo je malo čudovito bitje, koje divjost je porodila v njej to samosvest, kakoršno radi imajo otroci preveč, sami sebi prepuščeni. Pod svojo roko držala je punčiko iz cunj, do skora tako veliko, kakor ona in katera je očitno naredila sama, punčiko z valjasto glavo, po-

Češka razstava in poljski poslanci.

Kakor se poroča z Dunaja v Prago, hočeje se poljski poslanci državnega zbora korporativno udeležiti otvorjenja deželne razstave v Pragi. Čas, kdaj se bode to zgodilo, ni še odločno, odvisno je od tega kako, se bode razvila parlamentarna sesija.

Slovaki in češko časopisje.

V zadevi zatiranja Slovakov prinesel je „Pester Lloyd“ dopis iz Prage, ki trdi, da se v staročeskkih krogih ne odobruje pisava „Politike“ o tej zadevi. Temu pa oporeka prav odločno „Politika“ ter pravi, da ga ni Čeha, ki bi ne imel toliko slovanskega čuta, da bi mogel odobravati tlačenja Slovakov po Madjarih, ali da bi grajal časopisje, ki se poteza za zatiranje brate.

Vnanje države.

Kraljica Natalja.

Resolucija skupščine, gledé bivanja kraljevskih starišev v inozemstvu, prijavi se bode bivši kraljici Natalji s posebnim državnim aktom, v katerem se jej bodo prijavile vse podrobnosti, kakor so bile dogovorjene in se bode v uljudnej obliki poudarjalo, koliko koristi ima ta govor za interese kraljevske hiše in nje, kakor tudi nje sina kralja. Izrekla se bode nada, da ne bode odrekla izrečeni želji ter pritrdila temu dogovoru. Odločno se oprekajo vesti, da je kraljica sklenila udati se samo sili. Ker jej neso znani dogovori, ni mogla kaj takega skleniti. Splošna želja je, da bi se ta stvar kmalu rešila ugodno.

Mejnarodna razsodišča.

Parlamentarni komité v Rimu za uvedeno mejnarodnih razsodišč je sklenil, da vsprejme predlog Londonske mejnarodne parlamentarne konference, da bode prihodnja konferenca v Rimu. Predsednikom je bil voljen Bonghi, tajnikoma Pandolfi in Maffi. Naročilo se je predsedstvu, da skrbi za to, da se bode dostojno praznovala prihodnja konferenca v Italiji.

Volitve v Rumuniji.

Coltni rezultat volitev je naslednji: voljeni so 103 vladni kandidati, 40 opozicionalcev, za 40 mandatov bodo pa ožje volitve.

Švicarski državni račun

za l. 1890 kaže preostanka od dohodkov za 932.870 frankov. Mejnarodne obravnave za predor Rena na švicarsko-avstrijski meji, pričele se bodo najkasnje prihodnje leto.

Bismarkova izvolitev.

Prihodnji četrtek vršila se bode ožja volitev v Gestemünde-u. Welfovei so principijelni nasprotniki narodno-liberalne, jednako pa tudi socialno-demokratske stranke. Njih list svetuje torej, da se ne udeleže volitve. Da bi le jeden nemški Hanovranec volil Bismarska, moža, ki je zakrivil toliko zla, in ki se še zdaj roga nam, pravi omenjeni list, to ni mogoče. Volilni odbor svobodomiselnih stranke bode prepustil volilem samim, kako hočejo postopati. Socialni demokratje pa delajo na vse pretege, da zmagajo in imajo baje tudi velike denarne vsote na razpolaganje. Iz vseh krajev poslali bodo agitatorjev na volišče in bode volilna borba gotovo jako živahna in morda zmaga celo težavna za Bismarcka.

Prvi maj — delavski praznik.

Vedno bolj jasno se kaže, da gledé praznovanja 1. maja ni jedinstva mej delavci posamičnih držav, niti mej onimi posamičnih dežel, še manj pa da bi vsi delavci se držali sploh jednega programa. Razmere so v raznih deželah in državah tako različne, da mejnarodni eksekutivni odbor, ki iz Londona vodi vse to delavsko gibanje, nima v praksi nikakoršne avtoritete. Kakor vse kaže, letošnje izjave in praznovanja 1. maja niti ne bodo dosegle

teze bile so naznačene z debelimi črtami z ogljem. Dolg ovoj, kateri je bil gotovo preje zraščene osebe, padal je od njenih ramen in se vlačil po podu. Ta prizor ni nikakor oveselil gospe Tretherikove. Ko je otrok, vedno še stoječ na pragu, uprašal z nova: „Ali je mama?“ — odgovorila je suho: „Ne, to ni ona.“ — s pogledom osornim. Dekletce stopilo je korak nazaj in potem, kakor da bi jej oddaljenost povrnili nekaj poguma, dejala je z ljubkim sešlanjem mladine: — „Potem pa pojdi! Zakaj pa ne greš?“

Gospa Tretherik pogleda ovoj; strga ga z ramen otročjih in peneča se jeze zaupije: — „Kako se drznete dotakniti se mojih stvari?“

— „To je tvoje? Potem si ti mama? Ni li res, ti si mama?“ nadaljuje veselo malo dekletce; predno jej je mogla gospa Tretherik braniti, spustila je punčico na tla, prijala obleko tujkino v svoji roki in počela skakati.

„Kako se zovete?“ daje gospa Tretherik hladno oprostivši oblekine gube malih precej umazanih rok, katere so se je krčevito oklenile.

— „Karica?“

— „Karica?“

— „Da, da, Karica, Karolina.“

onih lanskih let. V Avstriji bode se večinoma praznoval, v družih deželah so mnenja različna.

Nemiri na otoku Krfu.

Zarad znanih dogodkov je še vedno velika razburjenost mej ljudstvom. Židovski del mesta napala je drubal, akopram so tam vojaki bili na straži z nataknenimi bodali in ga branili. Mnogo oseb je bilo ranjenih in zaprtih. Židovski višji rabinar naprosil je grškega nadškofa, da bi pomiril duhove, kajti bati se je novih izgredev in napadov.

Angleško-portugalski razpor

se je začasno pač poravnal, pa trajni mir mej obema državama, ki imata tako različne interese, se ne bode tako hitro še dal doseči. Iz Transvalske republike hoteli so se „Boerji“ naseliti v velikem številu v zlatonosni deželi Mašona, katero Angleška zahteva za-se, pa so za zdaj to opustili. Guverner angleške kolonije na Kapu se je izjavil, da bi ne dopuščal, da se osnuje republika v Mašoni. Predsednik Transvalske republike je odgovoril, da je preprečil nameravano ekspedicijo.

Ustanek v Chile.

Po privatnih poročilih iz Hamburga so ustaši zopet priborili veliko zmago. Predsednik Balmaceda bode bajé moral v kratkem odstopiti.

Dopisi.

Z Notranjskega 26. aprila. [Izv. dop.] Sijajna zmaga „Slovenskega društva“ oziroma zavednih volilcev slovenske prestolnice, ker so poslali v mestni zbor izkušene in za mesto Ljubljansko prezasluzne može, vzbudila je v nas zavednih Notranjih največje veselje. In kako bi se tudi ne veselili, saj ta lepa zmaga ni le znak zavednosti Ljubljanskih volilcev, ampak tudi jasen dokaz, da slovenski narod teži po napredku, ne pa po nazadnjaštvu, v katero bi ga radi potisnili nekateri novodobni kapelanje, češ, kolikor bolj je ljudstvo neumno, toliko bolj nas bode ubogalo. Vse obnašanje in pisarenje teh novodobnih „izpeljančkov“ očitno kaže, da jim ni za drugo mar, kakor za gospodstvo in oblast nad slovenskim narodom, katera bi si radi izposlovali pod plaščem naše sv. vere. Ko bi naš Vzveličar zopet na svet prišel ter videl, kakošne kozle prekucujejo nekateri kapelanje pod nekim zavetjem in pod plaščem sv. vere, izvestno spletel bi takoj debelo tepeznico ter začel bičati, kakor svoje dni Jude v tempeljnu, najprvo „večnega kandidata“ in potem pa druge njegove somišljenike, ki opravljajo svojo službo po receptu goriškega proroka in ne po vzgledu Kristusovem; razloček bil bi le ta, da bi jih ne podil iz tempeljna, ampak v tempelj — v cerkev nazaj, češ, tu imate dela dovolj; v spovednici in na leci vam je na razpolaganje široka ledina, kojoj obdelujete v dušni in telesni blagor naroda, seveda, zlorabiti tega svetišča ne smete! Tak je poklic duhovnika in resnici na čast povedano, je še prav mnogo duhovnikov, ki se vestno drže svojega poklica, le nekateri kapelanje, mej temi prvi „večni kandidat“, se za vse drugo bolj brigajo, kakor za svoj poklic ter hujskajo in ščujejo mirni slovenski narod zoper delavne in zaslužne narodnjake. Kdor tega ne veruje, naj le vzame v roko listič „večnega kandidata“ in videl bode, kako grdo se napadajo, obrekujejo in z lažmi ometujejo za naš narod prezasluzni možje, kakor so dr. Bleiweis, Grasselli, Hribar, Murnik, dr. Tav-

— „Karolina?“
— „Da, Karolina Tretherik.“
— „Čegava hči ste?“ nadaljuje g. Tretherik hladneje ko preje, da bi zakrila brezmejno tesnobo.
— „Ah, tvoja,“ pravi smeje se Karica, „jaz sem tvoja hči. Ti si mama, moja nova mama. Ti znaš, da je moja prejšnja mama odpotovala za vedno. Jaz ne stanujem več pri svojej prejšnji mami, jaz stanujem pri tebi in atu.“
— „Kako dolgo ste že tukaj?“ povpraša g. Tretherik presenečena.

— „Menim da tri dni,“ deje mala stvarca brez preišljevanja.

— „Vi mislite? Vi ne veste tega? In od kodi dohajate torej?“

To suboparno povpraševanje jelo je mešati Karico. Njen obraz skremžil se je malo, kakor da bi hotela plakati; z veliko težkočo odgovorila je komaj dušiča jok: — „Papa . . . papa me je prišel iskat v penzijo, . . . v Sakramento, pretekli teden . . .“

— „Pretekli teden? Rekli ste pred tremi dnevi!“ oglasila se je ostra sodnica.

— „Hotela sem reči jeden mesec,“ odgovori Karica, v kateri sta vedno bolj naraščala notranji nemir in zmešanost. (Dalje prih.)

čar in dr. „Svaka sila do vremena“. Tudi naš narod se je že naveličal teh gnusnih „Kalanijad“; temu dokaz je sijajna zmaga „Slovenskega društva“ v beli Ljubljani.

Od Savinje 22. aprila. [Izv. dop.] (Slovenski list v Celji.) Da bode začel v Celji slovenski list izhajati, to vest smo Slovenci ob Savinji z veseljem pozdravili. Pri ustanovitvi tega lista („Domovina“) ni šlo za to, da bi se samo število slovenskih časnikov pomnožilo; saj imamo teh res že veliko. Od teh manjših listov tudi ne delujejo vsi v nepristranskem, narodnem navdušenju za dobro stvar slovensko, ampak imajo nekateri nekaj postranskih namenov, katerih vsi Slovenci ne odobrujejo. Da se je v Celji ustanovil list, zgodilo se je še le po dobro preišljenem razsodku. Narodno življenje v Celji napreduje, število Slovencev narašča od dne do dne. Kakor so si Slovenci osnovali tu svoja društva, mnogotere svoje zavode, tako hočejo imeti tudi svoj časopis, zlasti ker imajo že svojo tiskarno. Tiskarne pa se občinstvu najlože po dobrih časopisih priporočujejo. Toda to je le stranski namen novega lista. V Mariboru izhajata namreč dva dobra naše gore lista, a ne moreta prodreti še do vseh slojev slovenskega prebivalstva. Nemško pisan list že tako ni za našega kmeta in rokodelca. Slovenski list pa mora biti še cenejši za našega revnega kmeta, kakor je na pr. vrli „Slov. gospodar“. S prav cenim lokalnim listom bode namreč mogoče prodreti tudi do obubožanih kmetov ob Savi in Sotli. Ti le kmetje, namreč ob hrvaški in kranjski meji so do zdaj malo ali nič brali, vzlasti slovenskega lista ne. Morebiti se bode posrečilo list iz najbližnjega mesta in tiskarne v te kroge razširiti. Nadaljni namen novega časnika je ta, da bi se Celjsko prebivalstvo, katero je večinoma slovenskega rodu, privabilo na čitanje naših listov. Slovenski časnik, ki bode mirno pisal in izhajal v njihovi sredini in o njih razmerah govoril, mikati utegne morebiti tudi nemškutarja v Celji in v drugih spodnje-štajerskih mestih. Sicer je pa nemški listič v Celji že davno zaslužil, da je dobil slovenskega konkurenta, ki mu bode včasih povedal kar mu gre, ako bode le naprej Slovincem zabavljaj.

Da pa svet ne bode mislil, da je novi list le tiskarjevo podjetje, naj povemo, da so odlični domoljubje ob Savinji in Savi želeli, da pridejo slovenske novine v Celji na dan. In dozdeva se mi, da so s tem podjetjem tudi ob Dravi zadovoljni, in da se je morebiti vprašalo ondote domoljube, če bi imeli kaj ugovora zoper ta ukrep odličnih Celjskih mož.

Saj se bode list trudil, da bode pisal v obče slovenskem duhu ter se nobene stranke mej Slovinci ne oklenil, marveč imel pred očmi le pouk prostega ljudstva in brambo naših pravic nasproti narodnim neprijateljem.

Iz seje stalnega mestnega zdravstvenega sveta Ljubljanskega

dne 15. aprila 1891.

Posvetovalo se je o zdravstvenem stanu mesta Ljubljane, o katerem je poročal gospod mestni fizik dr. Kopřiva in dokazal, da se je po izkazu centralne stal. komisije za leto 1890. porodilo v Ljubljani 879 otrok in sicer 439 moškega, 440 ženskega spola, torej odpade na 1000 prebivalcev 31:3 porodov. Že to razmerje je v primerji z drugimi mesti jako ugodno. — V istem poročilu pa je Ljubljana izkazana z največjo mortaliteto, namreč 38:9‰. Baš ta zadnja številka dala je dlje časa povod, da so naše mesto razkričali po svetu kot jako nezdravo ter uzroke iskali v mestnih zdravstvenih nedostatkih. Da ima Ljubljana tako veliko mortaliteto, krive so jedino le neugodne krajinske razmere našega stolnega mesta, kateremu v tem oziru ni para v Avstriji. Oglejmo si stvar natančneje. L. 1890. je umrlo v Ljubljani 1092 oseb. Od teh je bilo 44:9‰ „tujcev“ rekše takih ljudij, ki nimajo stalnega bivališča v Ljubljani; nadalje nahajamo ondu, da jih je 47:7‰ umrlo v zavodih. Te številke govore dovolj jasno, ako pomislimo, da se iz cele Kranjske stekajo bolniki v jedino javno deželno bolnico v Ljubljani, Ni čudo torej, da je baš število umrlih tujcev tako veliko, kajti skoraj vsi v javnih zavodih umrli so „tujci“. Ni ga mesta v Avstriji, katero bi v svoji sredini imelo toliko zavodov, nego baš Ljubljana. Prisilna delavnica, jetnišnica, hiralnica itd. so zavodi, kateri izdatno

uplivajo na mortaliteto, ter se v drugih mestih ne jemlje v poštev, ker se kakor n. pr. v Gradcu nahajajo izven mestnega pomerija.

Ako torej od zgoraj navedenega števila odtegnemo „tujce“, preostane za Ljubljano 25,5% fakične mortalitete toje: Ljubljana je sedmo najzdravejše mesto v Cislitvanji. Ako primerjamo to rektificirano število s takozvanim percentnim številom porodov, vidimo, da se v Ljubljani na dobrih 10% več porodi, nego umrje. Istinitost te zadnje trditve dokazuje pač najbolje zadnje ljudsko štetje, katerega ugodne številke nam pač nikakor ni smeti pripisovati rastočemu naseljevanju tujcev v Ljubljani.

Kako ugodno je zdravstveno razmerje Ljubljane, o tem konečno še jeden dokaz. Skoraj tretjina vseh umrlih, namreč 31,77%, je doseglo starost nad 60 let, kar je v primeri z drugimi mesti (n. pr. Dunaj 19%)! jako ugodno.

Temu poročilu pritrjuje mestni zdravstveni svet vender omenja gosp. dr. Zupanec, da med boleznimi, za katerimi mró v Ljubljani, zastopa tuberkuloza prvo mesto, da bi torej treba bilo to bolezen smatrati za inficijsko in kot taki proti njej postopati, torej uvesti desinfekcijo obleke in perila.

Gospod župan poudarja, da je mesto za zboljšanje zdravstvenega stanu že dosti storilo, upeljalo vodovod, da se bode pa tudi kanalizacija zboljšala, kakor hitro bodo to dopustile sredstva mestne občine.

Gospod Kremžer želi, da bi se izdatno škropile ulice in trgi mesta, pa ne po dnevi, ampak po noči, ali pa v jutranjih urah, tudi naj se zabrani otresati prah skozi okna.

Gospod Zitterer želi, da bi se odpravil jez v Vodmatu, ker zabranjuje urni odtok Ljubljanice in torej tudi v njo upeljanih fekalij.

Konečno sklene mestni zdravstveni svet, da je smatrati tuberkulozo za inficijsko bolezen, in naprosi mestnega fizika, da sestavi malo poučno knjižico, kako je postopati pri tej bolezni.

Dalje se mestni zdravstveni svet pridruži sklepom mestnega občinskega sveta Ljubljanskega glede premestitve vojaške bolnice iz mesta Ljubljanskega, ker bi se zdravstveno stanje pri napravi novih cest in ulic na tem prostoru, po boljši cirkulaciji zraku in po napravi novih zdravih stanovanj in preselitvi občinstva iz sedanjih starih in neprimernih, zdatno zboljšalo.

Domače stvari.

— (Občni zbor „Pisateljskega društva“) se v soboto zaradi istočasnega jour-fixa Sokolovega v čitalnični restavraciji ni mogel vršiti. Sklicuje se torej na sredo 29. t. m. ob 8. uri zvečer v stekleni salon narodne čitalnice z že nannanjenim dnevnim redom. Ker je treba navzočnosti 15 členov, da je zbor sklepčen, vabijo se gg. društveniki, da gotovo pridejo, to tem bolj, ker se bode obravnavalo o proslavljeni spomina dveh za razvoj Slovenstva velezaslužnih pisateljev, Urbana Jarnika in nepozabnega nam Davorina Trstenjaka.

Odbor.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal g. Leopold Batič, stud. juris na Dunajski univerzi, znatno svoto 45 gld., kot nabirko pri slavnostnem večeru, po slovenskih visokošolskih prirejenem na čast zopet se zbralim slovenskim državnim poslancem. (Znameniteja darovalca k tej svoti sta grof Alfred Coronini z 10 gld., in dr. Ferjančič s 5 gld. Mi ginjenim srcem beležimo to gorko ljubav vseučiliščne mladine do nas. Uteha nam je te naše mladine domorodno mišljenje in nada lepših dnij — saj je mladina naša boljša prihodnost!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) darovala je gospica Vekoslava Kobler iz Litije lepo zbirko raznovrstnih knjig, za kar jej bodi tem potom izrečena iskrena zahvala.

Družbino vodstvo.

— (Sokolski „Jour-fixe“.) Mej najživahnejše zabave zadnje dobe smemo šteti poslednji „jour-fixe“ Sokola, s katerim je tako dostojno zaključil svojo zimsko sezono. Na čast bratom Sokolom, novovoljenim mestnim odbornikom, ki so se udeležili skoro polnoštevilno, vršil se je večer prav slovesno in se je sploh samo obžalovalo, da ni bilo na razpolaganje bolj obširnih prostorov. Vojaška godba imela je ta večer posebno zanimiv in dober program. Petje pevskega zbora, v katerem sta se

posebno odlikovala gg. Meden in Pucihar v samospevih in izbornih četverospelih, naukuševalo je navzoče občinstvo, kajti pelo se je zares prav izborno in lepo in gre posebna zahvala gg. pevcem, ki so iz posebne prijaznosti prevzeli sodelovanje, ter toliko pripomogli k sijajnemu izidu večera. Operni pevec Josip Nolli je pel s spremljevanjem glasovira razne skladbe slovenske, tako, da je bil pevski program, ki je v vseh svojih točkah našel živahno odobravanje, prav mnogovrsten, kakor ga nam je le redko čuti pri takih prilikah. Da so bili naukušeni govori poleg muzikalnega dela bistveni del večera, razume se samo ob sebi. Reditelj večera J. Nolli je pozdravil v imenu Sokola navzoče slavljence, izražujoč, da je Sokol posebno ponosen, šteti vse novozvoljene mestne odbornike mej svoje člane in nazdravivši jim krepek Nazdar! ki je našel naukušeno odmev V imenu mestnih odbornikov odgovoril je v prav izbornem govoru predsednik „Slovenskega društva“ notar Gogola. Podstarosta dr. Triller nazdravil je kremenitemu značaju in neutrudljivi delavnosti, katera imasta tako vrla zastopnika v dr. Bleiweisu in notarji Gogoli, katerima je napil naukušeno zdravico. Reditelj J. Nolli nazdravil je županu Grasselliju kot staremu prijatelju Sokola, na kar je ta odgovoril v jedrnatem govoru opominjajoč, naj si mladina ohrani one lepe idejale, za katere so se borili njih predniki, ki so osiveli v narodnem boju. Dalje se je zahvalil v imenu slavljencev še mestni odbornik Kunc, ki je v prav dobrem svojem govoru povedal marsikatero resnico. Žal, da nam prostor ne pripušča, da bi bili obširneje mogli govoriti o vseh teh lepih govorih, ki so bili vsprejeti z velikim naukušejnem. Došlo je več telegrafičnih pozdravov od Slovencev iz Trsta, z Dunaja in od staroste Hribarja, ki je bil po nujnih opravkih zadržan in odsoten. Konečno zahvalil se je v imenu odbora tajnik dr. Tekavčič rediteljema večera, bratoma Josipu Nolli-ju in Rudolfu Veselu, da sta priredila tako lep večer, ki bode ostal v prijetnem spominu vsem udeležencem.

— (Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo) praznovalo bode prihodno nedeljo ob 8. uri zjutraj god svojega zaščitnika sv. Florijana, s sv. mašo v Florijanski cerkvi. K tej slovesnosti povabilo je vsa sosedna gasilna društva, mej njimi tudi Domžalsko, katero se udeleži z godbo. Po cerkvenem opravi bode prosta zabava na vrtu gostilnice pri Ferlinci, kjer bode svirala godba.

— („Podporno in bolniško društvo“ pomožnih uradnikov za Kranjko“ v Ljubljani) namerava, kakor vsi drugi uradniki, sklicati kmalu (bržkone to soboto) svoj javni shod Natančneje pozneje.

— (Pravila gostilničarske in kavarinarske zadrage) je c. kr. deželna vlada potrdila. V četrtek popoldne bode v magistratni dvorani občni zbor, da se izvoli načelnik, njega namestnik in odbor. Dosedanji začasni načelnik bil je gospod Josip Lenče, posestnik gostilnice „Pri belem volku.“

— (Glasbeno-deklamatorična akademija) na korist ubogim dijakom obeh c. kr. gimnazij v Ljubljani bode v soboto dne 2. maja 1891 točno ob 8. uri svečer v redutni dvorani. Izvršujejo učenci teh zavodov s prijaznim sodelovanjem c. in kr. vojaške godbe pod vodstvom kapelnika g. J. Nemrave. Zbor vodi učitelj petja g. Ant. Foerster. Vspered: 1. Oouvertura k drami „Rozamunda“ za orkester F. Schubert. 2. „Ave Maria!“ Mešan zbor z orkestrom iz opere „Gorenjski slavček“, A. Foerster. 3. „Hannibal“, prizor iz nedokončane drame. Deklamacija (A. Bračič, V. Herle in F. Muršič), F. Grillparzer. 4. Balada in poloneza za gosli s klavirjem (Pavel Drachsler in K. Šavnik), H. Vieuxtemps. 5. „Das Göttliche“, kantata za moški zbor z orkestrom, L. Liebe. 6. „Prešernova oporoka“. Deklamacija (K. Šavnik), Jos. Stritar. 7. a) „Herbstlied“, b) „Käfer-Hochzeit“, dvoglasna deška zbora z orkestrom (upravitelji A. F.), R. pl. Hornstein. 8. „Iz Šumave“: a) „Pri preji“, b) „Noč Filipino-Jakobska“ za klavir za 4 roke (V. Ravnihar in R. Sterle), A. Dvořak. 9.) „Vodniku v spomin“, venec njegovih in na njega zloženih pesnij, mešan zbor z orkestrom, A. Foerster. Ustopnina: Sedež I. vrste 1 gld. 50 kr., II. vrste in na galeriji 1 gld., III. vrste 80 kr., ustopnina 50 kr., za dijake 30 kr. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Blagajnica se odpre ob pol 8. uri. Predprodajo ustopnic preskrbuje iz prijaznosti gosp. K. S. Till v Špitalskih ulicah.

— (Praznovanje 25 letnice bitke pri Kustoci.) Včeraj zbralo se je do 350 bivših vojakov iz vojnih let od l. 1848 do l. 1878 v magistratni dvorani in na hodniku pred njo, ker v dvorani za vse ni bilo prostora. Predsednik veteranskega vojaškega kora g. Mihalič pričel je zborovanje in pojasnil namen zborovanja, to je, da se dostojno praznuje 25 letnica bitke pri Kustoci. Svoj nagovor zaključil je s trikotnim slava- in živio-klici. Predsednikom bil je zboru jednoglasno izbran deželni oficijal g. Ferdinand Pfeifer, kot sobojevnik 1848 l., namestnikom g. Alojzij Šafenrat, zapisnikarjem g. Ivan Skube. Gosp. Mihalič potem razlaga, da bi bilo umestno postaviti bojevnikom pri Kustoci spomenik, kako ploščo, katera naj bi se uzidala v sv. Petra cerkvi pod starimi, ondu shranjenimi zastavami domačega polka, na ploščo pa naj bi se zapisala imena vseh v bitki palih junakov domačih čet. Žurnalist g. Arko se strinja s predlogom a želi, naj bi se ne staval tako skromen spomenik. Baš sedaj dela se pred novo vojašnico park, ondu naj bi se postavila piramida, katere vrh naj bi dičil cesarski orel, na pročelji, kjer bi bil medaljonski portrč zmagovalca pri Kustoci nadvojvode Albrechta. Spomenik pred novo vojašnico bode tudi mestu v nakit, in vzbujal bode v vojaci domoljubna čustva. Troški pa ne bodo tako ogromni, in kar je zmoglo malo mesto Celje v svojem „Stadtparku“, to bodo tudi stari vojaki iz Ljubljane in Kranjske. Darovi naj se nabirajo prostovoljno. Voli naj se odsek dvanajsternih udov, kateremu se izvršitev prepusti. Predlog bil je vsprejet občnim odobravanjem. Gospod Uderman želi, naj bi bila udeležba vsem starim vojakom možna, na kar g. Mihalič opomni, da je to stvar odborova. Gospod Marolt nasvetuje, naj se brez daljšega razgovora vsprejme predlog g. Arko ta, in vse drugo prepusti odboru, kar obvelja. V odbor za slavnost 25 letnice se izvolijo J. Mihalič, magistratni koncipist, Ferd. Pfeifer, dež. oficijal; A. Arko, žurnalist; Marolt, črkostavec, J. Skube, računovodja veterancev, Petrič, vladni oficijal, Francot, hišni posestnik; Föderl, hišni posestnik; Čelešnik, sodnijski kancelist, Šafenrat, upokojeni rudarski uradnik, Pogačnik, sodiški kancelist in hišni posestnik in Bišof, pomočni uradnik deželne vlade. Z živio- in slava-klici na presvetlega cesarja zaključil predsednik g. Pfeifer zborovanje.

— (Letošnjih vojaških vaj) imajo se udeležiti rezervni vojaki iz l. 1886, 1884 in 1882, potem l. 1886 in 1882 potrjeni nadomestni rezervisti, k rezervi spadajoči jednoletni prostovoljci, katerim je še večkrat priti k vojaškim vajam, in pa oni rezervisti, ki so vojaško vajo l. 1890 zamudili. Vojaške vaje rezervistov prično se dne 4. maja, 25. maja, 15. junija in 21. avgusta t. l.

— (Naš domači 19. lovski bataljon) odide iz Gorice v Dolno Tuzlo, mesto njega pa pride 31. lovski bataljon v Gorico. Vse druge domače čete ostanejo v dosedanjih garnizijah. S tem je oprovržena že dolgo trajajoča govorica, da pojde naš domači polk baron Kubn v Pulj, a da v Ljubljano pride 97. pešpolk iz Pulja.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) izbralo si je v prvi svoji redni seji za letni tečaj 1891 dne 22. aprila 1891 sledeči odbor: predsednik: Žmave Jakop, stud. phil., podpredsednik Podpečnik Anton, stud. med., tajnik Kokalj Vekoslav, stud. jur., blagajnik Regally Fran, stud. jur., knjižničar Gvaiz Anton, stud. acad., arhivar Jankovič Fran, stud. med., odbornik Mihalič Anton, stud. med.; namestnika Roblek Hugon, stud. pharm., Toporiš Ivan, stud. jur.; revizorji Goestl Fran, cand. med., Malerič Josip, stud. med. in Sbrizaj Ivan, stud. techn.

— (Vabilo k slavnosti otvorjenja Čitalnice v Brežicah) dne 10. maja 1891. l. v društvenih prostorih v hotelu Klembas. Vspered: I. del. Koncert vojaške godbe 53. pešpolka nadvojvode Leopolda iz Zagreba, na vrtu od 4. do 7. ure popoldne. II. del. Nagovor, petje in godba ob 8. uri. III. del. Prosta zabava s plesom. Ustopnina za osebo 50 kr. Zunanji udje prosti. Odbor mlade, dne 25. februarja otvorjene čitalnice uljudno vabi rodoljube na to slavnost. Upamo, da se bode mnogo rodoljubov temu povabilu odzvalo, ker je čitalnica v Brežicah jako važna postojanka, katero treba podpirati gmotno in moralčno.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šaleško dolino v Šoštanj) ima svoj redni občni zbor dne 7. majnika t. l. ob 4. uri popoldne

v čitalničnih prostorih v Šoštanj, pri katerem se bodo ob enem letnina in novi udje nabirali. Po zboru prosta veselica s petjem. K obilni vdeležbi uljudno vabi načelnikstvo.

— (Nesreče.) Posestnik Janez Kuret z Ostrega na Štajerskem peljal je pred kratkim s svojim hlapcem Jožefom Bočkom seno, a voz se je po nesreči prevrnil in poškodil hlapca tako močno, da je umrl. V isti dan dogodila se je tudi v Lipnici na Štajerskem podobna nesreča, kajti nek delavec, ki je ondu skladal hrastovino v kupe, poškodil se je pri tem tako močno, da so ga morali odnesti v bolnico, kjer je po dveh dneh umrl. — Na Koroškem in sicer v Ziljski dolini orala je neka dekla, a konj se je splasil ter začel bežati, dekle je pa z obleko obvisela ob plugu in bilo jako nevarno poškodovana.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 25. aprila. Veliki knez Nikolaj Nikolajič, ki je mnogo let imel bolezen v glavi, umrl je preteklo noč. Bil je brat carja Aleksandra II.

Cerklje na Gorenjskem 26. aprila. Živeli zavedni volilci bele Ljubljane! Nevenljiva Slava našemu občanu gospodu Hribarju!

Berolin 26. aprila. Truplo Moltkejevo bode se v torek blagoslovilo, potem v sprevedu odpeljalo na kolodvor, od tam pa na njegovo graščino v Šleziji.

Dunaj 27. aprila. Povodom smrti velikega kneza Nikolaja peljal se je včeraj nadvojvoda Albreht k ruskemu veleposlaništvu, da je izrazil svoje sožalje.

Dunaj 27. aprila. Povodom Moltkejeve smrti izrazil Kalnoky brzojavno svoje sožalje nemškemu državnemu kancelarju in pokojnika obitelji.

Dunaj 27. aprila. K pogrebu Moltkejevemu pojde tudi načelnik generalnemu štabu, Beck, v Berlin.

Razne vesti.

* (Po eksploziji v Rimu,) o kateri smo že poročali, je posebno hudo poškodovana lepa basilika „San Paolo fuori le mura.“ Streha je na pol razrušena, 24 kamenitih okvirov pri oknih se je podrlo, cerkveno zidovje na mnogih straneh razpokalo. Tudi v Vatikanskih palačah je razdrobljenih mnogo oken in drugocenih steklenih slikarij. Več zidov se je podrlo v stanovanjih v Vatikanu, in vsa okna so popokala na strani ki je obrnena proti „Monte Testaccio“ kjer se je pripetila eksplozija. Dvorana konsistorijalna je vsa opustošena. Steklena kupola na parlamentnem poslopji Montecitorio je vsa razdrobljena. Tarih podrobnosti, dalo bi se naštetih na stotine.

* (Razstava v Belem gradu.) Srbske novine poročajo, da se delajo v Belem gradu priprave za občno državno razstavo, katera bode v proslavo kralja Aleksandra I. polnoletnosti leta 1894.

* (Društvo za razširjenje zmernosti) je med angleškimi damami zelo čislano in podpirajo je prav izdatno; sedanja načelnica temu društvu je lady Henry Sommerfet, jedna izmed najodličnejših aristokratinj, a kako so bili osupeli člani tega prepotrebnege društva, doznavši, da ima odlična in obče čislana njih načelnica sama — dve žganjeriji! Naravno da imado bolj oskromni ljudje

Natečaj.

S početkom meseca junija t. l. vsprejme se v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., s prostim stanovanjem v občinski hiši in s službeno uniformo.

Prosilci samskega stanu, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, ulež naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu **do 25. maja t. l.**

Dosluzeni vojaki in žandarmi, kateri so se z jednacimi posli že pečali, imajo prednost.

Županstvo v Postojini

dne 25. aprila 1891.

(339—1)

Župan: Miroslav Vičič m. p.

tè zganjarji v zakupu ali dobiček gré vender v žep visokorodne lastnice. Nekateri člani „treznega“ društva zahtevajo, da se odpove načelnica častni službi.

Poslano.

Blagorodnemu gospodu

Franu Trtniku, deželnemu kontrolorju, v Ljubljani.

Z vsó odločnostjo upirati se moram Vašemu natolcevanju in sumničanju, da bi bil jaz zložil dotično pesen, ki se je te dni razpošiljavala Trnovcem in ki je vzbudila med njimi toliko hrupa. Kot izobražen človek delati bi morali na to, da se ljudstvo v Trnovem in Krakovem vender že jedenkrat umiri, ne pa, da je še hujskate in v njem netite strasti. Tudi Vaše neplemenito ruvanje proti meni ni Vam v čast. Konečno še pripominjam, da se nasproti ženskam ni smeti obnašati na javnem prostoru toli neotesano, kakor ste Vi storili danes. Na druge groznje, da se mi bodo okna pobila itd., ne odgovarjam.

Z vsem spoštovanjem

Dragotin Jesenko.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanju, tiščanju v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4—4)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

25. aprila.

Pri **Maličih**: Hackl, Steiner, Lautner, Frankl, Brauchbar, Kren, Kaman, Schuster z Dunaja. — Csanadi iz Budimpešte. — Lehman iz Monakovega. — Putick iz Beljaka. Lev iz Prage. — Schludermann iz Celovca. — Steinbrück iz Gradca.

Pri **Slonu**: Dietrich, Braun, Reiser, Köstler, Korösi z Dunaja. — Gross iz Gradca. — Miotto iz Spljeta. Schrödlein iz Bodenbacha.

Pri **avstrijskem cesarju**: Alešovec iz Opatije. Lipitsch iz Beljaka.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. aprila	7. zjutraj.	731.6 mm.	6.4° C	sl. svz.	dež.	2.0 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	8.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.2 mm.	6.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.
26. aprila	7. zjutraj	731.1 mm.	6.6° C	brezv.	obl.	5.80 mm.
	2. popol.	731.4 mm.	9.6° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.3 mm.	7.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.4° in 7.7°, za 2.9° in 2.8° pod normalom.

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“

Štev. 2560.

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Ribnici kot ostalinska oblast daje s tem na znanje, da se bode vršila **javna dražba** v ostalino dne 9. aprila 1891 v Ribnici z oporoko zamršega kanonika in dekana gospoda **Martina Skubica** spadajočih stvari, in sicer:

1.) nepremičnine v ulogi št. 229 katasterske občine Goričavas;

2.) premičnin, obstoječih iz konj, goveje živine, prašičev, žita, sena, vozov, hišne oprave, gospodarskega in hišnega orodja itd.;

v sredo dne 29. aprila t. l.

in če bode treba tudi prihodnje dni, vsakokrat ob 9. uri zjutraj, v župnijskem poslopji v Ribnici.

C. kr. okrajno sodišči v Ribnici

dne 24. aprila 1891.

C. kr. okrajni sodnik:

Višnikar l. r.

Loterijske srečke 25. aprila.

Na Dunaji: 69, 39, 65, 36, 11.
V Gradci: 16, 69, 18, 43, 62.

Dunajska borza

dne 27. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 92.75	gld. 92.65
Srebrna renta	92.70	92.65
Zlata renta	110.85	110.80
5% märtica renta	101.80	101.80
Akcije narodne banke	992	992
Kreditne akcije	300	299.50
Londón	116.65	117
Srebro	—	—
Napol.	9.25	9.28
C. kr. cekini	5.50	5.51
Nemške marke	57.15	57.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133	gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	105	55
Ogerska papirna renta 5%	101	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gld. 188	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	162
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	50

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi Kranjski v Ljubljani, katera mu doloži prvo številko brezplačno in iz katere more spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—29)

Ivan Modic v Novi vasi pri Raketu vsprejme takoj

dobro prodajalko

za mešano blago v svojo filijalo v Drago. (337—1)

V najem se dá

prodajalnica

kjer je bila doslej trgovina z mešanim blagom, loterija in zaloga tobaka, in ki sestaja iz prodajalnice in stranskega prostora, dveh sob za stanovanje, kleti, drvarnice in vrta. — Odda se začne s 1. oktobrom t. l. (341—1)

Ponudbe pošiljajo naj se blagohotno grajščinskemu oskrbništvu v Mokronogu.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebaviljenja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198—14)

za bolni želodec!

(336)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (874-15)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.